

Miquel Badia, en la memòria

written by Jaume Renyer | 11 de març de 2016

Avui s'escau el cent-deu aniversari del naixement de Miquel Badia i Capell (Torregrossa, 10 de març del 1906-Barcelona, 28 d'abril del 1936), més jove que el seu germà Josep però més significat com a militant separatista, que enguany seran homenatjats en el vuitantè aniversari del seu assassinat a traïció per uns pistolers de la FAI. Els actes commemoratius comencen aqueix dissabte vinent al seu poble, Torregrossa.

La figura de Miquel Badia ha estat més blasmada que estudiada, malgrat que Jaume Ros (company de militància a Estat Català) en va fer la semblança en el llibre "[Miquel Badia. Un defensor oblidat de Catalunya](#)", Editorial Mediterrània, 1996) i l'historiador Fermí Rubiralta li va dedicar una excel·lent monografia ("[Miquel Badia. Vida i mort d'un líder separatista](#)", Dux Editorial, 2011). Una acurada ressenya [biogràfica a la Fundació Irla](#) complementa la informació sobre la seva trajectòria.

La historiografia acadèmica i l'opinió política, majoritàriament, han menystingut el personatge o pitjor encara, l'han instrumentalitzat per tal de justificar la impostura que hi va haver un [feixisme català](#) als anys trenta. Aqueixa versió divulgada interessadament per comunistes, anarquistes i, també, republicans coetanis per tal de diluir les pròpies responsabilitats en els anys de la Generalitat republicana ha arribat fins als nostres dies, com ho prova l'article denigrant de Xavier Montanyà "[Sobre els germans Badia](#)", publicat a Vilaweb el 19 de maig del 2011.

Personalment, he intentat modestament refutar aqueixes interpretacions en l'article "[Trets i mentides contra Miquel Badia](#)" publicat al diari El Punt el 31 de gener del 1998 i en [l'apunt d'aqueix bloc responent a Xavier Montanyà](#) ja que sempre he defensat el [caràcter patriòtic i democràtic d'Estat](#)

[Català](#) i els seus militants durant la guerra del 1936-1939 i l'exili.

Però, a més, la reivindicació de la personalitat de Miquel Badia [és de plena actualitat](#), com ho posa de manifest [l'apunt de Francesc Abad](#) al seu bloc Dies de Fúria. Fins ara [els continuadors de l'Estat Català](#) històric, amb [l'enyorat Josep Planchart](#) al capdavant, any rere any reivindicaven la vigència del llegat dels germans assassinat i la permanència de l'odi criminal contra la catalanitat que rau en l'ànim dels qui foren els seus executors i en els que encara ara els justifiquen.

Estat Català ha perviscut simbòlicament com a força política fins als nostres dies, a la vista de com està evolucionant la situació a Catalunya cal pensar en la possibilitat de [recuperar el partit degà](#) de l'independentisme com a força operativa.

[Bloc d'en Jaume Renyer](#)